

ศิษย์พระคริสต์....ศิษย์ธรรมทูต
พระศาสนจักรของพระคริสต์เจ้าออกสู่พันธกิจ

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

¹⁸พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า^h“พระเจ้าทรงมอบอำนาจอาชญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา¹⁹เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิตⁱ²⁰จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราให้แก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28,18-20)

*ชีวิตปรกติของคริสตชน

พระศาสนจักรได้รับการเชื้อเชิญให้มาสนใจงานธรรมทูตอย่างเข้มข้นมากขึ้น พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงปรารถนาให้เดือนตุลาคม ซึ่งครบรอบหนึ่งร้อยปีของสมณสาร “Maximum Illud” ของพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 เป็นเดือนที่คริสตชนให้ความเข้มข้นต่องานธรรมทูตเป็นพิเศษ พระองค์ทรงประกาศและทรงย้ำเตือนอีกครั้งในปี 2017 หัวข้อของการรณรงค์ในเดือนนี้คือ “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต”(Baptized and Sent) ซึ่งมีความหมายว่าให้ พระศาสนจักรของพระคริสต์เจ้าออกไปทำงานธรรมทูต ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนถูกเรียกให้เป็นธรรมทูต งานธรรมทูตหมายถึง “การนำเสนอข้อความเชื่อที่มาจากพระเจ้า ซึ่งเราพบในองค์พระบุตรเยซูคริสตเจ้า ต่อจากนั้นขึ้นอยู่กับอิสรภาพของมนุษย์” พระคาร์ดินัลฟิลโลนีตั้งข้อสังเกตว่า “ถ้าคนหนึ่งรักเขาจะสร้างสัมพันธภาพขึ้นมาทันที จะโทรศัพท์หากัน หาเวลาพบกัน ส่งสารถึงกัน อยากออกไปเที่ยวด้วยกัน พวกเขาทำทุกอย่างเพราะรักสร้างสัมพันธภาพที่เป็นพื้นฐาน การทำงานธรรมทูตคือการสร้างสัมพันธภาพ” ท่านยังกล่าวต่อไปว่า “ไม่มีกิจกรรมของเราประการใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานธรรมทูต”

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ทรงปรารถนากระตุ้นเดือนคริสต์ชนให้ประกาศพระวรสาร ตอนนั้นเป็นปี 1919 ปลายสงครามโลกครั้งแรก พระองค์ทรงเรียกความล้มเหลวครั้งนั้นว่า “*inutile strage*” “การรบราฆ่าฟันที่ไร้ประโยชน์” จำเป็นต้องหันกลับมาองพันธกิจการประกาศข่าวดีในโลกอีกครั้ง เพื่อมิให้มีเรื่องการล่าอาณานิคมเข้ามาปะปนเลยแม้แต่น้อย อีกทั้งจะต้องขจัดความเป็นชาตินิยมและการแผ่อาณาจักรออกไปให้หมด “พระศาสนจักรของพระเป็นเจ้าเป็นสากล มิใช่เป็นคนแปลกหน้าสำหรับชาติใด ต้องปฏิเสธผลประโยชน์ทุกรูปแบบ มุ่งแต่การประกาศความรักของพระเยซูเจ้าเท่านั้น ขยายงานด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตและด้วยกิจการดี”

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ทรงกระตุ้น *missio ad gentes* “การประกาศข่าวดีสู่ปวงชน” เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในหน้าที่ธรรมทูต “พันธกิจนี้ตอบสนองการเชื่อเชิญของพระเยซูเจ้าที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16,15) การปฏิบัติตามคำสั่งของพระอาจารย์เจ้า ไม่ใช่ทางเลือกของพระศาสนจักร แต่เป็น “พันธกิจที่มีอามองข้าม” ดังที่พระสังคายนาวาติกันที่สองกล่าวไว้ว่า “พระศาสนจักรโดยธรรมชาติเป็นธรรมทูต” (พระสันตะปาปาฟรังซิส)

หัวข้อวันธรรมทูตสากลคือ “พันธกิจในหัวใจของพระศาสนจักร” “ข้าพเจ้ากระตุ้นเดือนทุกคน ให้เจริญชีวิตในความยินดีของพันธกิจ ด้วยการเป็นประจักษ์พยานพระวรสารในสภาพแวดล้อมที่แต่ละคนเจริญชีวิตและทำกิจการอยู่ เรายังถูกเรียกให้การสนับสนุนบรรดาธรรมทูตที่ออกเดินทางไปประกาศพระคริสต์เจ้าแก่ผู้ที่ยังไม่รู้จักพระองค์ด้วยความรัก ด้วยความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม และการภาวนา”

ตั้งแต่วาติกันที่สองเป็นต้นมา คำว่า “ธรรมทูต” กับ “คริสต์ชน” เป็นสิ่งเดียวกัน

* พระศาสนจักรครอบคลุมทั้งห้าทวีป

พันธกิจฝ่ายจิตของงานธรรมทูตเรียกร้อง การพบปะส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์เจ้าที่มีชีวิตในพระศาสนจักร การเป็นพยานของบรรดานักบุญและมรณสักขี การอบรมครูคำสอนและความรักแบบธรรมทูต

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 15 ทรงลิขิตไว้ว่า “พึงระลึกว่า ประสิทธิภาพของการแพร่ธรรม ขึ้นอยู่กับความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต” พระองค์ทรงแนะนำธรรมทูตให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า มีความร่าเริงยินดีในการทรมานของพระเจ้าที่จะประกาศพระวรสารแก่ทุกคน ด้วยความรักและความเมตตากรุณาต่อทุกคน” พระสันตะปาปาฟรังซิสตรัสว่า “ผู้ที่ประกาศพระเป็นเจ้า เป็นบารุชของพระเจ้า” เป้าหมายในเดือนพิเศษนี้จึงเป็น “การประกาศข่าวดีแก่พระศาสนจักรก่อน พระศาสนจักรจะพบความสดชื่นและความร่อนรนใหม่ รำลึกถึงความรักแรกที่มีต่อพระเยซูเจ้าผู้ถูกตรึงกางเขนและกลับคืนชีพ สามารถประกาศข่าวดีแก่โลกด้วยความน่าเชื่อถือและประสิทธิภาพแห่งพระวรสาร

* ธรรมทูตเริ่มจากตนเอง

คริสตชนทุกคนเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้าที่เล็กๆ ไม่เป็นอะไรเลย แต่พระเป็นเจ้าทรงเข้ามาช่วยเหลือ ในตั้งแต่เขาได้รับศีลล้างบาป เขาได้กลับกลายเป็นที่ประทับของพระเจ้า”ตั้งแต่นั้นมา ผู้รับศีลล้างบาปทุกคนมีความสัมพันธ์ระหว่าง“เขากับพระเจ้า” เขาถูกสร้างมาเพื่อมีความสนิทสัมพันธ์กับพระองค์

นักบุญเลโอนิดาเข้าใจเรื่องนี้ ท่านได้คุกเข่าลงข้างเปลของลูกชายคนแรก ที่เพิ่งถูกนำกลับบ้านหลังจากได้รับศีลล้างบาป ความศักดิ์สิทธิ์เป็นกระแสเรียกและรูปแบบการเจริญชีวิตของท่าน ถ้าพระเจ้าทรงเป็นพระวาจา แต่ละคนก็เป็น “พระวาจาที่มีชีวิต” จากวิสัยทัศน์ประการนี้ มนุษย์จึงมีความรักต่อทุกคน กล่าวคือ พระเจ้าทรงมองสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างทุกอย่างแบบเดียวกัน

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

* “พระบุตรและพระจิตเป็นพระหัตถ์ซ้ายขวาของพระบิดาเจ้า” (น.อีเรเนอัส)พระบุตรและพระจิตนำพันธกิจของพระบิดาเจ้าไปปฏิบัติ (จากคำสอนของวาติกันที่สอง) ผลที่ตามมาก็คือ

★ ธรรมทูตองค์แรกคือพระเจ้า = ทรงอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ

★ ความรักไม่อนุญาตให้พระเจ้าทรงอยู่แต่พระองค์เดียว = พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมา โดยเฉพาะมนุษย์

- ★ พระเจ้าทรงรักโลกอย่างมาก ถึงกับประทานพระบุตรของพระองค์ ผู้ซึ่งรักคนของพระองค์ ทรงรักจนถึงที่สุด = พระองค์จึงช่วยให้รอดพ้น
- ★ พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอด
- ★ มนุษย์ทุกคนเป็นเป้าหมาย ของพันธกิจของพระตรีเอกภาพ
- ★ มนุษย์ทุกคนเป็นเป้าหมายและผู้กระทำ : พันธกิจของพระตรีเอกภาพที่ประทับอยู่ในมนุษย์
- ★ ทุกคนหรือ? ทุกคน มีข้อแตกต่างอยู่เพียงประการเดียว : ผู้ที่ออกเดินทางไปกระทำกิจการธรรมทูต กับผู้ที่อยู่กับที่
- ★ จะมองเห็นธรรมทูตที่อยู่กับที่ได้อย่างไร? ด้วยการเจริญชีวิต พระเจ้าพระตรีเอกภาพภายในตัวเขา ด้วยการรักพระเจ้าสุดกำลังและด้วยความยินดี ด้วยการเจริญชีวิตมุ่งสู่ความศักดิ์สิทธิ์: ด้วยการฟังและรักษาพระวาจา

ด้วยการมองความรักของพระเจ้ากระจายไปในเพื่อนมนุษย์ : “จงรักซึ่งกันและกัน เพราะความรักมาจากพระเจ้า” ดังนั้น ด้วยการรักเพื่อนพี่น้อง โดยปราศจากพรมแดนและปราศจากการปิด

พันธกิจคือการเรียกมามีส่วนร่วมกับแผนการของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าทรงประทับอยู่ในท่าน จากภายในตัวท่าน พระองค์ทรงร้องประกาศความรักของพระองค์ต่อสิ่งถูกสร้างทุกอย่างบนแผ่นดิน ท่านเป็นศูนย์กลางของพันธกิจ

“พันธกิจมาจากประสบการณ์ลึกซึ้งของชีวิตของพระเจ้าในตัวเรา”(Redemptoris Missio 11)การรับเอาธรรมชาติมนุษย์ของพระบุตรของพระเจ้า และปีศาจของพระองค์เป็นหัวใจ พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ “เพื่อรวบรวมบุตรของพระเป็นเจ้าที่กระจัดกระจาย ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน” (Giovanni 11, 51).

พระศาสนจักรเพ่งมองชีวิตขององค์พระจิตเจ้าที่ประทับอยู่ภายในพระศาสนจักร และทรงบันดาลใจให้ออกไปสู่โลก สำหรับสมาชิกแต่ละคนของพระศาสนจักรก็เช่นเดียวกัน “ถ้าท่านสามารถเป็นดาวดวงหนึ่งในท้องฟ้า ก็ขอให้เป็นดาวในท้องฟ้า ถ้าท่านไม่สามารถเป็นดาวดวงหนึ่งในท้องฟ้า ก็ขอให้เป็นไฟบนภูเขา ถ้าท่านไม่สามารถเป็นไฟบนภูเขา ก็ขอ

ให้เป็นตะเกียงในบ้าน แต่ท่านเป็นแสงสว่าง และท่านต้องเป็นแสงสว่าง กระแสเรียกของพวกท่านเพื่อโลก กระแสเรียกของพวกท่านเพื่อหมู่คณะ กระแสเรียกของพวกท่านเพื่อครอบครัว”(T. S. Eliot).

Oratio (พระวาจาทำให้นันทนาการ)

ขอโทษ

“อันที่จริง เป็นสิ่งน่าพิศวงอันยิ่งใหญ่ เมื่อพบว่า หลังจากความเหน็ดเหนื่อยและความทุกข์ทรมานของบรรดาธรรมทูตของเราในการเผยแพร่ความเชื่อ หลังจากที่เรารู้สึกประทับใจกับกิจการอันยิ่งใหญ่ และแบบอย่างของความทรหดอดทน ยังมีคนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงอยู่ในความมืดและเงาแห่งความตาย เนื่องจากผู้ที่ยังไม่มีความเชื่อ ยังมีอยู่เป็นจำนวนมาก จากการสำรวจเมื่อเร็วๆ นี้ พบว่ามีจำนวนเป็นล้านคน” (Benedetto XV, *Maximum Illud*).

ขอขอบคุณ

“พระพรแห่งความเชื่อ ซึ่งเพราะพระทัยดีของพระองค์ ทำให้เกิดความดีอันมากมายในดวงวิญญาณของผู้มีความเชื่อ ขอขอบคุณต่อองค์พระผู้สร้าง

อันที่จริง ความเชื่อ นำเราเข้าสู่ในพระธรรมล้ำลึกของชีวิตพระ ในความเชื่อเรามีความหวัง ตั้งแต่บนโลกนี้แล้ว ความเชื่อทำให้ความสัมพันธ์ในระหว่างหมู่คณะมีความเข้มแข็งและร้อนรนขึ้น: พระเจ้าเดียว ความเชื่อเดียว ศีลล้างบาปเดียว ความเชื่อเป็นพระพรที่ทำให้เราร้องเพลงด้วยการขอบพระคุณ : ข้าพเจ้าจะขอบคุณพระเจ้าได้อย่างไร สำหรับพระพรมากมายที่พระองค์ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า เราจะถวายอะไรเป็นการตอบแทนแด่พระองค์ นอกจากการนมัสการพระองค์ ความร้อนรนในการเผยแพร่ความรุ่งโรจน์แห่งความจริงของพระเจ้า? จิตตารมณ์ธรรมทูต ที่ได้รับการทำให้มีชีวิตชีวาขึ้นจากไฟแห่งความรัก เป็นคำตอบของความกตัญญูรู้คุณของเราต่อพระเจ้า ในการถ่ายทอดความเชื่อที่เราได้รับแก่พี่น้องของเรา” (Pio XII, *Fidei Donum*).

ขอพรพระเจ้า

พระสันตะปาปานักบุญยอห์นปอลที่สองลิขิตไว้ใน *Redemptoris Missio* 21:ว่า “ณ จุดสูงสุดของพันธกิจของพระเยซูเจ้า องค์พระจิตทรงประทับอยู่ในพระธรรมล้ำลึกปัสกา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่บัดนี้ต้องงานช่วย

ให้รอดพ้น ที่มีรากอยู่ในการบูชาบนกางเขน ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
กิจการนี้ถูกมอบแก่มนุษย์โดยพระเยซูเจ้า: พระองค์ทรงมอบแก่บรรดา
อัครสาวก แก่พระศาสนจักร

ถึงกระนั้นก็ดี ในบุคคลเหล่านี้และโดยทางพวกเขา องค์พระจิตเจ้า
ทรงเป็นผู้กระทำองค์สำคัญในการทำให้กิจการนั้นเป็นจริงขึ้นมา องค์
พระจิตเจ้าเป็นผู้กระทำสำคัญในพันธกิจ : กิจการของพระองค์ส่อง
ประกายเจิดจ้าในพันธกิจสู่ปวงชน[Atti 10, 1; 15, 1; 16,, 6] องค์พระ
จิตเจ้าทรงทำงานผ่านทางบรรดาอัครสาวก แต่ในเวลาเดียวกัน ทรง
ทำงานในผู้ฟังด้วย ผ่านทางกิจการของพวกเขา ชาวดีเข้าไปอยู่ใน
มโนธรรมและในจิตใจของมนุษย์ และแพร่กระจายออกไปใน
ประวัติศาสตร์ ในทุกสิ่ง เป็นพระจิตเจ้าที่“ให้ชีวิต”

Contemplatio (การอยู่นิ่งๆ กับพระวาจา)

คริสตชนคือบุคคลที่พระคริสตเจ้าได้มาครอบครอง ดังนั้น เขาจึง
ปรารถนาที่จะรู้จักและรักพระองค์ และทำให้พระองค์เป็นที่รู้จัก และเป็นที
รัก

ชัยชนะของพระคริสตเจ้าหมายความว่า แผนการของพระตรี
เอกภาพได้สำเร็จเป็นจริง ความปรารถนาที่จะรู้จักและรักพระองค์คือชีวิต
ภายใน ที่มีศูนย์กลางอยู่ในพระวาจาและศีลมหาสนิท และเปิดสู่มิติสากล
มีการพูดกันว่า ทั้งห้าทวีปเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า

ในมิสซาของเยาวยชนในปีปีติมหาการุญ ที่ลานพระวิหารนักบุญเป
โตร มีผู้แสวงบุญจำนวนมากจากทั่วโลก ตอนภาคถวาย ผู้แทนของ
แต่ละทวีปได้นำถุงบรรจุดินจากทวีปของตน เขาได้เทดินนั้นลงใน
กระถางและคนให้เข้ากันอย่างดี ดินนั้นมีใช้เป็นของทวีปทั้งห้าอีกต่อไป
แต่เป็นดินที่อยู่ในกระถางเดียวกัน สมเด็จพระสันตะปาปาทรงปลุกต้น
มะกอกลงในกระถางนั้น ในขณะที่นักร้องร้องเพลงมีใจความว่า “พระ
คริสตเจ้าทรงเป็นสันติภาพของเรา พระองค์ทรงทำให้คนต่างศาสนา
และชนชาวยิวเป็นประชากรเดียวกัน” (Efesini 2,14).

Communicatio (นำพระวาจาไปแบ่งปันกับผู้อื่น)

Dubba กับ Bonaya เป็นเยาวยชนจากเผ่า Borana จากทางเหนือ
ของประเทศเคนยา พวกเขาได้ยืนยันว่า ในดินแดนของพวกเขา เป็นครั้งมี

การประกาศข่าวดี อันได้แก่พระวรสารเป็นครั้งแรก มีคริสตังสำรอง
กลุ่มแรกแล้ว มีใจร้อนรนและมีชีวิตชีวา

เยาวชนสองคนนี้ต้องการสมัครเข้าเป็นคริสตังสำรองด้วย ดูเหมือนเป็น
เยาวชนที่ดี หลังจากนั้นไม่กี่สัปดาห์พวกเขาหายไป น่าเสียดาย พวกเขา
แสดงให้เห็นว่ามีความยินดี สองสามเดือนต่อมา พวกเขาปรากฏ
ตัวอีก ผอมโซ แลดูเหมือนคนหมดสภาพ แต่พวกเขามีความยินดี
ดวงตาของพวกเขาเป็นประกาย

ข้าพเจ้าถามพวกเขาว่า “ไปไหนมา” “เกิดอะไรขึ้น”? เขาเล่าให้ฟัง
ว่า ได้ไปยังสถานที่แห่งหนึ่งที่อยู่ห่างออกไปราว 90 ก.ม. พวกเขาเดินทาง
ทางรถยนต์โดยสารประจำทาง พร้อมกับยามสะพายหลังหนึ่งใบ
ข้าพเจ้าถามเขาว่า “พวกเขาไปที่นั่นทำไม”? พวกเขาตอบว่า “วันก่อน
พวกผมได้ยืมคุณพ่ออ่านในหนังสือ พระเยซูตรัสว่า จำเป็นต้องเกิดใหม่
อีกครั้ง พวกเราชอบพระวาจาตอนนี้มาก จึงตัดสินใจว่า ต้องเกิดใหม่
อีกครั้ง แต่เราคิดถึงเพื่อนๆ ที่กระจัดกระจายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พวกเขา
ยังไม่ได้ยินข่าวดีนี้เลย เราจึงตัดสินใจไปบอกทุกคน ทุกบ้าน”
เราได้ยินและตัดสินใจ เราได้ไปบอกทุกคน “ผู้ที่ได้พบกับพระคริสตเจ้า
จริง ไม่สามารถเก็บไว้กับตัวคนเดียว เขาต้องเล่าให้คนอื่นฟัง” (Novo
Millennio Ineunte, 40).

XXXXXXXXXX

